1876. III. évfolyam. 161. szám. Debreczen, Szombat, augusztus 19.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvnyomdában, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pénzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába a városháza épülete alatt (Rózsatér) czimzendők.

Éljen az uj főispán!

Az 1876. évi XXXIII. t. czikk alapján alakult Hajdumegye főispánja ki van nevezve.

A hivatalos lap csütörtöki száma hozza az örömhirt, mely szerint Hajdumegye és Debreczen város főispánjává **Miskolczy Lajos**, Közép-Szolnokmegye eddigi főispánja, kineveztetett.

Nemcsak mi, hanem Debreczen szab. kir. város és Hajdumegye polgárai is, szivből jövő örömmel fogadjuk e hirt, mely mig egyfelől a kormány tapintatának dicséró tanujele, másfelől biztos garantiája ugy Debreczen város, mint az uj megye közigazgatási felvirágzásának.

Miskolczy Lajos, volt országgyülési képviselő, Biharmegye egykori közkedveltségü alispánja s Közép-Szolnokmegye főispánja, a közigazgatási kormányzat derék veteránja, kinek vezetése alatt bizonyára viruló s áldást-hozó lesz a konservativismus által gunyolt önkormányzat.

Miskolczy Lajos a megyei élet régi bajnoka, ki a közigazgatás legapróbb részleteit is gyökeresen ismeri, s bármelyik törvényhatóságnak csak büszkesége lehet. Mint férfi, birja a jellem tiszteletgerjesztő szilárdságát, törhetetlenségét; s mint hazafi, szivéből-lelkéből magyar, kit méltán illet meg, ha oly tösgyökeresen magyar törvényhatóságok vezetője lesz, mint Debreczen város és Hajdumegye.

Fogadja kineveztetése napján, Debreczen város és Hajdumegye nevében, őszinte üdvözletünket, s az általános öröm azon lélekemelő lelkesedését, hogy: éljen az uj főispán!

Debreczen, 1876. aug. 19.

A béke angyala korántsem közelit oly gyors léptekkel, mint az Milán fejedelem Belgrádba visszatértekor reményleni lehetett. — Söt vannak oly ellentétes hireink, melyek épen nem tisztázzák a helyzetet, melyről meg kell vallani, hogy egész a könyekig komoly.

Mig Szerbia józan gondolkodásu fiait, a jobb részt teljesen meghóditották a békének a porta fényes győzelmei, addig az ugorkafán kapaszkodó harczipárt makacson ragaszkodik a markába szoritott hatalomhoz, s nem akar semmiképen retirálni.

Az tény, legalább Szerbiából érkezett hirek egyhangulag állitják, hogy Milán fejedelem békülni akar, de nem akar a Ristics által elvakitott vulgus, s maga a közvélemény nyomása alatt lélegző képviselőház (skupstina). — Csupán a „Tagbl.“ közöl oly hirt, mely Milán fejedelem békés szándokait kétségessé teszi.

Ezen hir szerint a skupstina, melynek ülésén (minden parliamentáris szokás ellenére, — de hát ki nézné azt most?) Milán elnökölt, két milliónyi arany kölcsön megkötését határozta el, melyet Oroszországban fognak létesiteni. Ezen kölcsön pedig a „Tagbl.“ véleménye szerint csak a háboru folytatását jelentheti.

Mi nem vagyunk e véleményen. Azt hiszszük, hogyha a háboru folytatására Montecuculi véleménye szerint: „pénz, pénz és pénz“ kell, egy vesztett háboru után megkötni tervelt béke is ugyancsak igényli a garast. Ezen két milliós kölcsönnél, sokkal fenyegetőbbnek véljük azon merész hangot, melyen a harczi párt lapja, az „Istók“, s igy maga a harczi párt beszél, mely bizony épen nem hasonlit egy bukott párt megadó főhajtásához, hanem inkább a helyzeten uralgó párt henczegéséhez.

„A kormány-krizis be van fejezve — mondja az „Istók“ — s a mostani kormány marad. Szerbia sohasem volt jobban elkészülve a háboruhoz, mint most. A hadsereg kitünő állásokat foglal el. A visszavonulás a hadsereg erösödését jelenti. A törököket ki kell kergetni, s ki is fognak kergettetni a szerb területről.“

Mi nem hiszszük, hogy ez a jó „Istók“ nem fél. — A megijjedt ember szokott igy lármázni. Mert arról beszélni, hogy egy oly demoralizált hadsereggel, mint a megpaskolt szerb hadsereg végmaradványa, a győzelem által még inkább felvillanyozott s külömben is lelkesedett török haderőn győzedelmeskedni lehetséges, legalább is nagyon furcsa. Vajon nem azért van-é ez, hogy a török annál inkább béküljön?

Mert az még mindig kérdés, akar-é békülni a török, s ha akar, hogy akar?

Az európai interventió csak a mai statusquora vonatkozhatik, de hogy a török miként akar elégtételt szerezni felzaklatott nyugalmáért s miként akarja biztositani jövöre nézve a békét? ezek oly kérdések, melyekre az európai beavatkozás — a párisi szerződés értelmében — nem vonatkozhatik, lévén ez Törökországnak és Szerbiának olyan belügye, melytől csak a Szerbia feje fáj, — hanem Európa nyugodt.

Jobb volna erről tanácskozni a jó skupstinának, mert a háboru folytatása esetében Szerbia még humanitás szempontjából sem számithat a felbosszantott diplomátiára, mely ma még kész, emberiségi szempontokból, elnézni s tultenni magát azon kellemetlenségeken, melyeket Európának a szerbek által provokált keleti háboru okozott.

Ma még van katonája Szerbiának, habár egy roncsolt hadsereg szétszórt maradványa is, de lehet, hogy holnap, vagy holnapután már nem lesz. Ma még könnyebb a béke, könnyebben békül a török is, mint egy ujabb vesztett csata után, mely megsemmisitené a szerb hadsereg utolsó foszlányait.

Akkor aztán hova folyamodik Ristics és pártja? merre fordul, merre néz? Mert az európai nagyhatalmak köténye ne számitson. Az alá nem menekülhet egy oly veszekedett natió, mely még akkor sem hallgat az okos szóra, midön már maga is látja, hogy bolondot csinált. — Videant consules.

— **Tisza miniszterelnök** ki az országgyülés elnapolása óta alig nehány napi szabad időt élvezett, 8 napi szabadságidőt vesz magának, melyet külföldön fog tölteni. — Széll pénzügyminiszter 2—3 nap mulva szintén folytatandja megszakitott idejének élvezését, vagy Tiszával megy külföldre, vagy Rátótra vonul vissza.

— **Simonyi kereskedelmi miniszter lemondását** — mint a P. C. irja — ő felsége már elfogadta. Simonyi azonban megtartja tárczáját addig, mig utóda kinem neveztetik.

Főispáni kinevezések. Mint a hiv. lap csütörtöki számából olvassuk Ő Felsége Hössler Nándort egyesült Besztercze-Naszód megye főispánjává; báró Bánffy Dezsőt egyesült Szolnok-Doboka megye főispánjává; báró Kemény Györgyöt egyesült Torda-Aranyos megye főispánjává; Béldy Gergelyt egyesült Maros-Torda megye főispánjává; Mikó Mihályt Csik-megye főispánjává; Dániel Gábort Udvarhely megye főispánjává; gr. Bethlen Gábort Kis-Küküllő megye és Nagy Küküllő megye főispánjává; Boer Kálmánt Fogaras megye főispánjává; Szent-Iványi Gyulát Háromszék megye es Brassó megye főispánjává; **Miskolczy Lajost Hajdu megye és sz. kir. Debreczen város főispánjává;** Kiss Miklóst Jász-Nagy-Kun Szolnok megye főispánjává; Beőthy Lajost Heves megye főispánjává; gr. Szapáry Istvánt Pest-Pilis Solt Kis-Kun megye főispánjává; Baranyi Ágostont Szilágy megye főispánjává nevezte ki.

A HÁBORU.

A reggel érkezett hirek megerősitik első czikkünknek azon aggodalmát, mely a háboru tovább folytatására vonatkozik. Csernajeff összpontositotta seregét Topla, Deligrád és Paracsin közt; 140 ágyuja van. A törökök lassu hadviselési modora időt engedett a szerbeknek arra, hogy a Knjazevácz-banjai szorosok közt öt pontot igen jól megerősithettek. Achmet Eyub pasa csak nagy áldozatok árán fog Bánja-Alexináczba jutni.

Osman pasa is elmulasztotta Lesjanint üldözni és a paracsini utat forcirozni. Most Lesjanin teljesen fedezte Paracsint és igy Csernajeffet nem fogják a törökök hátulról megkerülhetni. Nagyon valószinü, hogy Toplánál már két nap óta foly a harcz, és hogy Eyub pasa mindent elkövet, hogy a szorosokon áthatolhasson.

Alimpics hadseregéről a kormány nem ad ki jelentéseket, de kétségtelen, hogy Alimpics megveretett és Szerbiába szorittatott.

A támadó hadmüveletek ujabb megkezdéséről f. hó 16-ról Nisből következőket táviratok. Tegnapelőtt este Fazly pasa 10,000 főnyi hadosztálya, mely eddig Ozmán hadtestéhez tartozott, a Timok völgyön át Achmed-Eyub főseregéhez érkezett; mára elrendeltetett az előnyomulás Bánja felé és ezzel a támadó hadmüveletek ismét megkezdettek.

Milán fejedelem, fia születése alkalmából üdvözlő táviratokat kapott a német császártól, Mac-Mahontól, az orosz czártól és olasz királytól. Az uj szülöttet szerdán fogják megkeresztelni, neve Dusán lesz.

Nikita fejedelem a legutóbbi vuccii csatában egy gránát darabtól lábán kis sebet kapott.

Államháztartási kimutatás.

A „Budapesti Közlöny“-ben megjelent a hivatalos kimutatás a magyar koronához tartozó állampénztáraknál 1876. évi április 1-től junius végeig előfordult bruttó állambevételekről és kiadásokról, összehasonlitva azokat az 1875. évi eredménynyel.

A bevételek az év másik negyedében a megelőző évhez viszonyitva a krajczárok elhagyásával e következő tényleges eredményt tüntetik föl:

Bevételek	1876	1875
Egyenes adók	14355728	11646345
Fogyasztási adók	3133735	3191853
Vámkezelesi átalányból	133740	130328
Bélyeg	1934549	1760344
Jogilletékek	2996302	3541561
Dijak	125513	127943
Fémjelzés	3286	4050
Ut-, hid- és révvám	5670	8114
Dohányjövedék	7263287	6725951
Lottójövedék	1056978	934740
Sójövedék (a bányászatnak megtéritendő sóelőállitási költség nélkül, miután ez csak az év végével leszámolás után egyenlittetik ki) és pedig:		
belföldi sóeladás	3019749	3060803
külföldi sóeladás		
Államjószágok	1126030	1035288
Államerdők	1240824	1415348
Bányászat és pénzverés (a sójövedék által megtéritendő összeg nélkül)	4314787	3200188
Államnyomda	115817	141667
Államépületek	9470	14642
Ingó államvagyon	34059	38110
Államvasut és gyáraktiszta jövedelme	385569	211543
A p. ü. különféle rendes bevételei	135816	133542
Sorsolási és egyéb bevételek	798698	292594
Távirda	457697	508829
Posta	1308401	1310188
Ménesek	455615	389831
	44411332	39923713

Az 1876. évi eredmény tehát az 1875. évivel szemben a főösszegre nézve **4.487,618 forinttal kedvezőbb.** És pedig legnagyobb emelkedést mutatnak az egyenes adók 2.709,382 frtot, a dohányjövedék 5.373,335 frtot, a sorsolási és egyéb bevételek 506,103 frtot s a bélyeg 174,205 frtot.

Ezzel szemben tettek a kiadások:

	1876	1875
A kir. udvartartás költségei	1163548	1162475
Ő cs. és Apostoli királyi Felsége kabineti irodája	24915	18573
A főrendi és a képviselőház szükségletei	291885	182885
Közösügyi rendes és rendkivüli kiadások	5221469	6954292
Az 1849. évtől az 1867. évig tettleg fennállott központi kormány közegeinek nyugdijai	5170	95286
Nyugdijak (az illető miniszteri tárczáknál).		
Az 1867. évi XV. törv. czikkben elvállalt államadóssági járulék	7066706	8219890
Földtehermentesités, örökváltságok	5526762	5705643
Vasuti kölcsön, 30, 54 és 153 millió ezüst frtnyi kölcsön kamatai törlesztése és kezelési költsége	2918544	2519705
Sorsolási kölcsön: a Margit-hid épitésére a közlekedési miniszteriumnak 1874-re	—	145062
Közös függő államadósság kezelési költsége (compensált)	—	3966
Függő államadósságok kamatai	39042	41870
Horvát-Szlavonorsz. beligazgatási szükséglete	1164411	1347454
Fiume	20408	23555
Állami számvevőszék	34042	32256
Miniszterelnökség	67411	122704
Ő felsége személye körüli miniszterium	14257	9478
Horvát-Szlavon-Dalmát miniszterium	9386	11040
Belügyminisztérium	1891858	2005931
Pénzügyminiszt. és pedig:		
Pénzügyigazgatás „adóbeszedési és kezelési“ költségek	2991004	2758566
Dohányjövedék	2897628	2552345
Lottójövedék	647426	512787
Sójövedék	543424	300021
Államjószágok	436529	414460
Államerdők	1198530	1365241
Bányászat és pénzverés	4272705	3684110
Államnyomda	145488	93158
Államépületek	3477	4070
Különféle rendes kiadásai	84117	114650
Rendkivüli kiadások	446682	1071472
Vasuti kamatbiztositás	2066641	2268506
Közmunka és közlekedési miniszterium	1938339	2269272
Földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium	314193	317900
Távirda	617859	601932
Posta	861720	1011290
Ménesek	597156	630810
Vallás- és közoktatásügyi miniszterium	912334	1187742
Igazságügyi miniszterium	2572325	2707344
Honvédelmi miniszterium	1305011	1615760
	50359107	54075487

A főösszeg itt is kedvezőbb **3.716,379** forinttal, ugy hogy egészben véve államháztartási mérlegünk a befolyt évnegyed alatt a tavalyi második évnegyedhez viszonyitva **8.203,998 forinttal javult** A negyedév deficitje azonban 5.947,867 frtot tesz még mindig s ha ezt évi deficzitre átszámitjuk, — akkor kitünik, hogy 1876-ban államháztartásunk mintegy **24 millió** frtnyi **deficittel** fog záródni vagyis az itt közlött évnegyedes deficitnek négyszeresét véve 23.791,460 frttal.

JÓKAI FOGADTATÁSÁRÓL

az „Életképek“ következőket irja:

Jókai fogadtatása Nagybányán a mily megtisztelő ünnepiessége által az egész irodalomra nézve, ép oly mértékben válik e régi város szellem-müveltségének becsületére. Jókai az erdélyi utból visszatértében barátjához Teleky Sándor grófhoz rándult Koltóra, s innen jött 12-én délután Nagybányára. 1847 óta, mikor Petőfi látogatta meg, nem volt örömmel látottabb vendége e városnak. A fogadtatás ünnepélyességéről több érdekes tudósitást kaptunk, melyek az őszinte szeretet és elragadtatás hangján vannak irva; de ezeknek mi csak rövid, tárgyias részleteit adhatjuk. Nagybánya város értelmisége küldöttségben ment Jókai elé a város határáig, köztük az ez alkalomra érkezett Ujfalussy Miklós a város országgyülési képviselője; Gellért László polgármester mondta az üdvözlő beszédet, a vendég megérkezte fölött az egész közönség büszkeségét lelkesedve tolmácsolván. Jókait Domahidy főispán, gróf Teleky Sándorné, De Gerando grófok, és Teleky Sándor gróf kisérték, harsogó éljenzés közt érkeztek a fölszázlózott városba, mely föl volt virágozva, utczát és ablakot sürü néptömeg lepett el, koszorukkal, virágokkal boritották el Jókai kocsiját. Ez alkalommal Nagybányán csak keresztül ment, a szomszédos Fernezelyre, hol a kohókat, érczolvasztókat tekintette meg, s a fernezelyi festői hegyszorost, s még az nap visszatért Koltóra. Másnap 13-án este ismét bejött, kizárólag a várost látogatni meg: a gyönyörü fekvésü város egyik legszebb pontján, a Széchenyi-ligetben volt eltöltendő az estét, mely a város, az Ifjusági kör, a bányászság diszes gyülekezete által egészen ünnepi fényt vett. Az egyenruhás tüzoltók és a bányák összes munkásai sorfalat képeztek. üdvlövések szóltak, a bejáratnál a vendéget a városi küldöttség, belül a liget óriás fasorában a nőegyesület elnöknője fogadta, a rövid fogadó beszédeket élénk éljenzés és zeneszó követte. A banket 240 teritékü volt, s a hatszáz láb hosszu fasor fellámpázott lombjai alatt oly ünnepély képét nyujtá, mely megörökitésre méltó. Első felköszöntés a főispáné volt a vendégre, a ki felelvén, hosszan, szivből emlékezett meg a bányász nép sanyaru és önfeláldozó foglalkozásáról, egészen elragadta a derék bányászokat. Aztán még a hölgy koszorut éltette Jókai, felköszöntették Teleky Sándort is, kinek köszönhetni, hogy egykor Petőfi s s most Jókai meglátogatta Nagybányát. Majd a főispán és Czedler Márton szóltak röviden; Jókai megköszönve a szives vendéglátást mondá, hogy e város vendégszeretetét s müvészet iránti lelkesedését már régen ismeri, hiszen már Petőfi azt irá egy levelében, hogy ha a csatamezőn nem, Nagybányán szeretne meghalni. Jókai igéretet tett, hogy ha most Felső-bányát nem látogathatja is meg, jövő évben fogja tenni. Ezután a vidék nevében Dengi János olvasott fel szép üdvözlő verset. Egy kis epizód is volt a felköszöntések közt. Egy tisztes székely szolgája a bányahivatalnak, a ki sok urfin felül emelkedett mivelődés dolgában, már régen olvasván Jókai munkáiból, ez előtt egy évvel elszánta magát, hogy felköszönti Jókait nevenapján, s leveléhez mellékelt szive szerint — egy hatalmas kürtő kalácsot is. Most a jó öreg kapott a jó alkalmon, s egyszerü székelyes beszéd modorában meginterpellálta, kapta-e köszöntő levelét? A bizalmas őszinteség által meghatva. Jókai koczintott az öreggel, meg is csókolta két „orczáját“ mint maga az öreg mondá fennen dicsekedve. Később a fiatalság tánczra kerekedett, s Jókai egy kapott borostyán koszoru leveleiből osztogatott emlékül a vendégek közt sétálva; egy fiatal leánykának e szavakkal nyujtá át: „Legyen oly boldog, mint én voltam e szép korban.“ Sokáig volt jelen társalogva s a sikerült tüzi-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

VAD TONCSI.

Irta: **S. A.**

ELSŐ KÖTET.

V.

(12-ik folyt.)

A fejedelemnő észrevette az illem ellen elkövetett ezen kis hibát, s oly barátságos és szelid mosolyival, a milyent ritkán láttak nála, Agathához fordult, és oly hangosan, hogy az egész kör meghallhassa, igy szólott: „Aggódom Hedvig herczegnőért, — a kedves gyermeknek nagyon forrók voltak a kezei, — s midőn lehajoltam, hogy megcsókoljam, ezt sugta a fülembe „Kedves mama engedd itt maradni Agatha grófnőt, hisz ugy szeretem; — és én elég kegyetlen voltam a szegény gyermek óhajtását nem teljesiteni, mert nagyon vágytam a szép grófnőt körömben megtartani, de még sem leszek oly önző. Megszerezné a kis Hedvig herczegnőnek azon örömöt, hogy ágyában meglátogatná s egy negyed óráig mellette lenne, s azután tudósitana, hogy van a kis angyal.

Agatha boldog mosolylyal csókolá meg a fejedelemné oda nyujtott kezét, azután sietett e kifejezett óhajtást teljesiteni, és már el is hagyta a termet, mielőtt a fejedelem megtalálta volna a helyes szót, melylyel őt visszatartsa.

A fejedelem egyedül volt nejével, egyedül a nagy női körben, — mert a divó szokás szerint a nők hévvel beszéltek egymással, s egyik sem mert a magas uraságokra tekinteni. Ő pedig oda hajlott a fejedelemnéhez, a ki munkáját ujra elővette, és gyorsan vart, s csendes hangon igy szólott: „Szeretném, ha e mindenesetre fölöttébb szükséges gyermek-inget egy pillanatra félretennéd, és kissé reám figyelhetnél.

A fejedelemné félretette a munkát, de tekintélyes és engedelmességet követelő volt azon pillanat, melyet férjére vetett, midőn kérdé:

„Parancsol fenséged?

„Kérlek kimélj meg e czimezésektől, tudod hogy átalában is, de különösen kettőnk között, mily kiállhatatlan e czimezgetés.

„Egy szerelem és bizalom nélküli fejedelmi házasságnál, mindenesetre a bizalmasság is hiányzik, viszonzá a fejedelemné hizelegve. Ezen bizalmas polgárias „te“ csak guny a mi házasságunkra. De én engedek óhajodnak, különben is mindegy, akár fenséget, akár te-t mondok. Miért zavarod meg ujra e kis kört az egyedüli társaságot, mely csak magamért állittatott fel.“

„Azt tudod, hogy bizonyos oknélkül sohasem kerestem fel e kört.

„És mily sürgős ok hozott ma ide?

„Oly hireket hallottam, melyek valódiságát alig merem hinni, s a melyik ugy látszik csakugyan ugy van. Freienberg Antonia kisasszonyt nem látom e körben.

A herczegnő szeméből a harag villáma tört elő. Oly nyugodt és szelid, a milyennek az életnek külsőleg látszott, bizonyára nem volt e nő: de volt ereje felindulásán uralkodni, és csak ajkai reszketésén látszott ez meg, midőn oly hidegen, mint eddig válaszolt.

„Én nem szeretem a talányok fejtegetését. Micsoda hireket hallottál?

„Azt beszélték, hogy Antóniával tegnap heves jeleneted volt és miniszterem leányát szolgálatából mint udvari hölgy beleegyezésem nélkül felmenteni merészelted. Igaz, hogy elbocsátottad Antóniát?

„Igaz.

A fejedelem arcza elsáppadt, hangja reszketett, csaknem sziszegett hangja miket fogai közül bocsátott ki, midőn ezt sugta: „Ez sok. Tehát Antonia csakugyan őrült féltékenységed áldozata lett? Te rutul elüzted az udvartól? Ezért példás elégtételt kell adnod.

„Haragod nem félemlit meg, csak megvetésre késztet, viszonzá nyugodtan a fejedelemné A ki a szerelmet nem ösmeri, nem ösmeri az a féltést sem. Ha Freienberg Antóniát elakartam volna üzni, akkor az már rég megtörtént volna. Én türtem öt magam mellett, mert atyja egy nagy eszme képviselője, mert e fejedelemség általa menekült meg a forradalomtól, melyet elnyomott, és az ál-szabadelvüségtől, melyet megsemmisitett. Türtem, mert szerettem öt, mivel Antonia lelkében is lángol egy szikra azon tüz-szellemből, mely atyját az egyház és államot megsemmisitő népuralom elleni küzdelemben lelkesiti. — Károly fejedelem bocsássa meg isten neked a mit e leánynyal tettél! Te összetörtél egy nemes szivet, egy tiszta lelket az aljasság szenyjével mocskoltál be.

„Nem értelek, hisz magad bevallottad, hogy Antóniát elbocsátád.

„Nem tartozom ugyan neked számadással, de felelek neked nem te, hanem Antónia miatt. Igaz, elbocsátottam, nem gyalázattal, de egy öleléssel. Elbocsátottam mert kétségbeesve karolta át térdeimet és kérte elbocsáttatását.

A fejedelem sötét arcza felvidult, ujra a rest közöny kifejezését vette fel, mely mindenkor sajátja volt, s hangja nem reszketett, midőn kérdezé:

„És hol van Antónia jelenleg?

„Cselszövényeidtől biztos helyen! Hol? Azt nem fogod megtudni. Egyébiránt most már nagyon ideje van, a körnek nagyon alkalmatian társalgásunkat félbeszakitani. Csak egyet hadd mondjak még. Én olvastam álnok vonásaidban. Te nem sokat bánod, hogy Antóniát elvesztetted, mivel változékony természeted, egy uj csillag felé von. Én keveset gondoltam aláváló szerelmeiddel, mig közönséges körben forogtak, vagy nőket érdekeltek, kik hozzád valók. De Vienburg Agatha, az én oltalmam alatt áll. Ez ártatlan gyermek, e bájos angyal lelki nyugalmát nem fogod megsemmisiteni.

„Te kisérteteket látsz, mondá gunyosan, s felegyenesedve félbe szakitá a társalgást. A fejedelemnő ujra kezébe vette munkáját, Burkendorf ő méltósága után kérdezősködött, s az érdemes hölgy rögtön elfoglalá helyét.

Ez este a fejedelem megigézőleg szeretetreméltó volt; mindenik hölgygyel szólott egy pár barátságos tréfás szót „legvénebb és legrutabbal“ legtöbbet, de egy szót sem szólott Agatha grófnőhöz, a ki ujra elfoglalá helyét a fejedelemné mellett, miután tudósitotta, hogy Hedvig herczegnő csendesen alszik. (Folyt. köv.)

játékon gyönyörködve, s éjfélkor távozott és a város főkapitányánál aludt. 14-én korán Ujfalussy Miklóshoz utazott Remetemezőre, innen Angyalosra Domahidy főispánhoz, ugy Szathmárra s innen ma csütörtök este haza, utjának kedves emlékét hozva magával.

Ugyanez alkalommal a „Életképek" következő regényes történetet beszéli el:

Petőfi még 1848 előtt Koltón időzött barátjánál Teleky Sándor grófnál. Ez időt mondta a költő „élete legboldogabb napjainak": ekkor volt vőlegény, s mint boldog férj is itt töltötte házassága első heteit. A költőt meglátta egy czigány leány, a ki birt fajának minden deliségével s ritka szépségü volt, és szerelemre gyult iránta, melyet azonban a nagy tisztelet Petőfi személye iránt soha sem engedett nyilvánulni.

A természeti egyszerüségében nemesen érző leány később is megőrzé érzelmeit, s midőn ama rettentő katasztrófa bekövetkezett, s a költő eltünt nyomtalanul: fogadást tett, hogy soha férjhez nem megy; s mai nap is még leány.

Közelebb Jókai szintén barátjának vendége levén Koltón, a már öreg czigány leány megtudta, hogy Petőfinek egy barátja van itt, s kérte, hogy láthassa. Teleki Sándor gróf maguk elé hivatta, s Jókai azt kérdé a vén leánytól, ha csakugyan látta, ismerte-é ő Petőfit? mire a leány arczán és hangjában méla szomorusággal igennel válaszolt. A fölkeltett visszaemlékezés a nagy költőre, egészen elérzékenyité Jókait és elvonulva, fél óra mulva kezében egy verssel tért vissza Telekyhez: „ha érdemesnek találod, olvasd és tartsd meg." A vers keltének napja épen a tragikus aug. 13-ka, a „dies irae." A vers, melyet Jókai Teleky Sándornak ajánlott: itt következik:

Az utolsó eszménykép.

— Emlékezés Petőfire —

Mind elköltöztek már: — kit a „ciprus lomb"-ja
Tündér suttogással ringat szüz álomba';
Kit körül ragyogott a „szerelem gyöngye",
Most takar zöld füvel feledés göröngye;
A feleség, a ki a zászlót megvarrta,
Maga is nyugszik már, s a zászló alatta.
Megannyi eszménykép, kikért szive lángólt,
S zengett ajkán a dal forró kivánságtól.
S ki valamennyi közt volt legdrágább kincse,
Az a régi haza: az is elmult, nincsen.
A kiről ő zengett, a kiért ő égett:
Szép asszony, szép haza letünt réges régen.
Csupán egy maradt meg, egy emlékszik rá még,
Fényes alakok közt egyedüli árnyék:
Egy szegény czigánylány, egykor piros arczú,
Tüz szeme, termete mint az őz, oly karcsu.
Ez a két sötét szem, hogy lángolt miatta,
Ez a két sötét szem, egyedül siratja.
Csak neki nem jutott egy hur sem a lantból,
Őt nem emelte fel, ő mindig alant volt.
Vad erdő, zöld mező, tudja mit szenvedett,
Midig leány maradt, soha nem feledett.
Arczrózsája hervadt, szemlángi kihaltak,
Csak bánata maradt örök fiatalnak.
Nevét sem emlitik, ki utolsó hive,
Azt se kérdik tőle, miért fáj a szive?
A költő alszik már, de müvei élnek,
Imádott szép nőkről örékké beszélnek,
De arról a helyről, hova lelke lejár,
Csak a barna föld tud s barna czigányleány.

FÖRDŐI LEVÉL.

Tátra-Füred, Aug. 14.

Hazánk fördői között kétségtelen, hogy Tátrafüred (Schmeksz) az utóbbi években óriási emelkedésnek örvendett; — tavaly óta azomban közvetlen szomszédságában hatalmas vetélytársa keletkezett Uj-Schmekszben, melynek tulajdonosa dr. Sontagh Miklós — (előbb ó-schmekszi fördőorvos) igen alkalmas egyéniség arra, hogy évenkint több-több vendéget édesgessen fördőjébe, — a miért aztán az öreg Schmeksz mód nélkül haragszik; pedig ugy kell neki; mért van oly rosz kiszolgálás, oly rosz zene, oly drágaság és kevés figyelem a vendégek kényelmére, hogy még a legelső vendég gr. Andrássy Gyuláné is azon erős elhatározással hagyja el az idén Rigi lakhelyét, hogy jövőre csakugyan Uj-Schmekszen tölti az egész saisont s az idén is csak azért jött el a „Terebes"-házból, mert talán még igen uj épület volt. —

Átalában az uj schmekesziek sokkal vidámabb és családiasabb életet folytatnak mint mi ide át, mert ők kevesebben és együtt vannak, lévén ott egy főépület — és a mintegy 8 szobából álló kis Terebes épület, — mig ide át van 8 nagy és 6 kisebb épület. A kirándulásokra igen kedvező a jelen időjárás; — a nők rendesen lóháton teszik meg a fáradságosabb utakat — mint a haramia — kö, öt-tó, lengyel nyereg, hosszu tó, Felkai völgy stb. Ma zerge vadászatot rendezett egy 10 tagból álló uri társaság gr. Andrássy Aladár vezetése alatt, s a társaságot nők is követték a völgybe a virágos kertig; e női társaságnak egy tagja a a szép Sz....yné ez alkalommal oly bámulatos merészségnek adta tanujelét, mely bármely férfinak is becsületére válhatnék. Ugyanis a felka völgyből férjével és egy más férfival a virágos kerten áthaladva a hosszu tóig ment fel, mindenütt legelől haladva; viszszafelé jövet azonban a vizesés felett elhaladva, nem a rendes uton, hanem a vizesés mellett jobb felől eső sziklás oldalon akartak lejőni, s le is jutottak mintegy középig, a midőn egyszerre egy 3 öl magasságu függélyes szikla laphoz értek; ekkor a már visszatért vadásztársaság tagjai s vezetők stb. mintegy 40-en a völgyből elkezdének kiabálni, hogy térjenek vissza, mert nem lehet lejőni s ugyancsak integettek kendőikkel. Bátor hölgyünk azonban ezáltal csak fokozta vakmerőségét s előre lehajitván napernyőjét és a virágos kertben szedett csokrot — csaknem csuszva ment le a szikla lapon, — a két férfi pedig utána s a szorongásban váró társaság örömnyilvánitásai és gratulatiói között érkeztek le az alsó tó partjához, hol vidám lakmározás és poharak csengése közben lőn elhatározva, hogy a szikla e mai esemény emlékére „Sophie utja" nevet fogja viselni s az a napokban valósággal megis fog örökittetni felirás által. Igy végződött a vadászat, melyen zergét láttak ugyan, de nem lőttek egyet sem, hanem elég anyagot nyujtott e kis kaland is, s az nap este volt miről beszélni.

Máskor többet!

r. l.

NAPI HIREK.

— A király születése napját ez évben is a szokott fénynyel ünnepelték megvárosunkban f. hó 18-án. Már reggel 5 órakor ágyudörgések hirdették az ünnepnapot, 8 órakor pedig harangok zugása jelentette, hogy az ünnepély megkezdődött. A hivatali testületek, köz- és magán intézetek képviselőivel élén, nagyszámu közönség vonult a ref. nagytemplomba, hol nt. Könyves Tóth Mihály lelkész tartott emelkedett szellemü imát, a Fischer dalárda tagjai pedig gyönyörü darabokat, a többek közt Kölcsey hymnuszát is — énekeltek meghatóan, szép szabatossággal. Innen a róm. kath. templomba távozott a menet, hol főtiszt Huzly Károly kisprépost ur végezte a hálaadó misét fényes segédlettel. A Fischer dalárda tagjai közül némelyek itt is müködtek. Heine Vilmos ur szólója, s Vecsey Irma és Csapó Etelka kisasszonyok duett-je szent áhitatra ragadták a templomi közönséget. A mise befejeztével a végsőket dörögték az ágyuk, s az ünnepély is véget ért. A katonaság még reggel jókor összegyülekezett a salétrom kaszárnya melletti téren, hol szintén Ő Felsége születése napja alkalmából, tábori isteni tiszteletet rendeztek.

— Dr. Máthé Domokos nagyhirü **fogorvosra** vonatkozólag, ki pár hó előtt állandóan Budapesten telepedett le, s ott a Váczi-utczában, a vastuskóhoz czimzett házban a Tettei-féle könyvkereskedés fölött lakik (bejárat a kishid-utcza felől) egy urhölgytől, kit nevezett jeles fogorvos számos évikinos szenvedése után, minden fogfájástól nehány rövid percz alatt megszabaditott, a következő ajánló sorokat vettük, s azokat a fővárosban megforduló s fogfájásban szenvedő helybeli és vidéki közönség érdekében ezennel nyilvánosságra is hozzuk. A nevezett urhölgy többi közt e jeles fogorvos felől a következőket irja: „Ajánlhatom dr. Máthé Domokos fogorvos urat, mint olyat, ki magát e szakban az uj angol iskola után képezte ki, s a legnagyobb képzettséggel páratlan ügyes kezet egyesit. — Ő nemcsak a legtökéletesebben plombiroz, hanem oly egyéneknek, kiknél a rendes utoni evés és ivás lehetetlenné lett, a legczélszerübb uj modoru szájpadlásokat készit, mely lehetővé teszi ismét nemcsak az evést, ivást, hanem a tiszta és érthető beszélést is. — Mütéteinél bámulatos sikerrel alkalmazza kivánatra az érzéketlenség elöidézésére a kéjgázt, erre azonban az ő rendkivüli ügyessége mellett igen ritkán van szükség." — Mi a magunk részéről is felhivjuk e jeles szakférfiura mindazok figyelmét, kik a fővárosban keresik gyógyitását a fájdalmak egyik legkellemetlenebbikének, a fogfájásnak.

— A helybeli városi reál iskolában a beiratások f. hó 30-án kezdődnek meg s tartanak bezárólag szept. hó 5-kéig. Felhivjuk e körülményre ugy a helybeli, mint a vidéki érdekeltek figyelmét.

— Vámos-Pércs leégett. Ez a szomoru hir járta be ma d. e. városunkat; — s a mit eleinte csak nagyitásnak vettünk, későbben fájdalom csakugyan valónak bizonyult be. — Tegnap d. e. fél tizenkét óratájban támadt a tüz a papi lak udvarán, hol épen nyomtattak, s valószinüleg valamelyik munkás ejté ki pipájából a tüzet, mely csakhamar lángra lobbantá az udvaron összehordott életnemüeket, — nehány percz mulva a szomszéd házakat. Kevés idő mulva egész utczák állottak lángban, s a nép, melyet talán az idei silány termés megmentett volna az éhenhalástól, jajveszékelve sietett megmenteni életét. Összesen négy ház sor, a templomtól a vasuthoz kivezető utczákon égett le, — mintegy 130–150 ház hellyel. — A tiszai vasuttársulat helybeli állomás főnöke 3 vasuti fecskendővel, az északkeleti vasuttársulat helybeli állomás főnöke egy fecskendővel d. u. 2 és ½ órakor külön vonaton érkeztek a helyszinre és igen sokat tettek a tüz tovább terjedésének meggátlására. — A tüz már d. u. 5 órakor localisálva volt, de a meggyuladt házak és boglyák még a késő éjszakán is füstölögtek. A részleteket közelebb közölni fogjuk, biztositva igen kevés épület volt. Az I. magyar biztositó társulat, hat biztositással 2800 frtig van érdekelve.

— Az orvos-gyógyszerész-egyesület ma délutáni gyülésére már eddig is szép számmal érkeztek a vidékről orvosok és gyógyszerészek, igy a többek közt itt van dr. Kátay és dr. Varga Géza stb. A ma délutáni vonattal érkeztek meg a mint értesültünk a nagyváradi egyesülettől dr. Lukács, dr. Bodor és dr. Fucks és több egyesületi tagok, kiknek fogadására a helybeli egyesület elnöksége, titkára és több tagok mentek ki. A gyülésre és az estélyre már minden intézkedés megtörtént, s hogy a vendégek az ismeretes vendégszeretetet minél jobban élvezhessék, arról a helybeli tiszttársak kellően gondoskodtak, s hisszük, hogy mindennel meg lesznek a vendégek elégedve.

— A szegedi nagynapok megkezdődtek. Mint onnan távirják az egész város zászlókkal van fölékesitve. Az összes dalárdák e hó 17-én délben megérkeztek, zenével és virágzáporral fogadta őket a diszbe öltözött sok és ezernyi néptömeg. A bevonulás pompás zászlók alatt, nsgyszerü látványt nyujtott. A vaspályánál Szabados tanácsnok, a város házánál a polgármester üdvözölte a vendégeket. Ugyanaz nap a szinházban diszelőadás, azután ismerkedési estély volt. Simonyi minisztert mára várják, fogadtatására nagy előkészületeket tettek. A budapesti kiállitók küldöttséget küldenek elébe.

— A debr. helv. hitv. egyház nyolcz osztályu leánynevelö-intézetében — Czegléd-utcza 2569. szám alatt — a beiratások az 187⁶/₇-dik isk. évre folyó hó 24-től naponként eszközölhetők. Felvétetik minden 6 évet már betöltött leánygyermek vallás-különbség nélkül s osztályoztatik szerzett ismerete s képesége vagy iskolai bizonyitványa szerint. A tandij egy isk. évre az első kezdő osztályban 20 forint, a többiben 30 frt; ezenfelül fizet félévenkint minden növendék isk. szükségletek czimen 1 frtot. A félévi tandij beiratás alkalmával előre lefizetendő. Nehány növendék benlakásra s teljes ellátásra is elfogadtatik. Az iskolai év szept. 1-jén veszi kezdetét.

— Scótok Debreczenben. Mint egy Bonnból aug. 14-iki kelettel városunkba érkezett levélből értesülünk Blaikie W. S. edinburgi hittanár és Taylor londoni lelkész e hó 25-ike körül Debreczenbe érkeznek, hogy az itteni tanárokkal a praesbyteri nagyszövetség ügyében értekezzenek.

— Két vitéz huszár viselt dolgairól kell megemlékeznünk, kik tegnapelőtt éjjel kivont karddal apritván maguk előtt a vastag sötétséget, nagy lármával csörtettek Nagy-ujutczán felfelé a piaczra, közbe-közbe egy-egy beütött ablak csörömpölése jelezte a hősök bátorságának nagyobbmérvü kitörését; midőn a piaczra felértek, a szokott helyen állomásozó bérkocsisokat positiójukból szerencsésen kiverték, a midőn is bizonyos uri emberekből álló és ellenségnek nézett csapatra bukkantak, már épen dühös roham volt ezek irányában készülőben, a mikor a megtámadottak közül valaki a nála levő fütyölővel vész-jelt adott, s a rendőrség azonnal megjelent, a vitézeket lefegyverezte, foglyokká tette és bekisérte.

— A Telegdi-féle fürdő-intézet a gőzkazán tisztitás végett hétfőn aug. 21-én reggeltől fogva nehány napig zárva lesz.

— Olcsó képek. Ifju Csáthy Károly könyvkereskedésében, helyszüke miatt, a napokban nagymennyiségü igen szép aczél-metszetü képek fognak, szerfölött olcsó árért eladatni. Felhivjuk e tárgyakra aszép képekben gyönyörködő s müizléssel birók figyelmét.

— Elveszett egy orosz Wladimir tiszti érem; veres-fekete szalagon egy arany, veresre zománczozott kereszt, arany szegélylyel; az egyik oldalán a közép kerek fehér körben egy czimer, a másik oldalán pedig évszám látható. Azon becsületes megtaláló, ki ezen érmet a kapitányi hivatalnál kézhez szolgáltatja — 5 frt jutalomról biztosittatik.

— Megvadult bika. A legközelebb végbement debreczeni országos vásár alkalmával — mint utólagosan tudomásunkra jutott — U. Szabó Mihály hajdu-böszörményi országgyülési képviselő életveszélyben forgott. A baromvásárban ugyanis egy bika nekivadulva; azon egyéntől, ki árulta elszabadult, s előre szegezett szarvakkal rohant egyenesen Szabó Mihály képviselő felé, ki midőn az őt fenyegető veszélyt észrevette, a bika közelségénél fogva már menekülésre sem gondolhatott, hanem nyugodtan állva maradt, s egy merész ugrással a bika szarvai közt termett, de az erős állat egy hatalmas fejbólintással, mintegy két ölnyi távolságra hajitotta le fejéről, s több embert elütve, nehány szekeret felboritva elszáguldott a vásártérről. Nagyon óhajtandó lenne ha a rendőrség az ily veszélyes állatokat csak béklyóban engedné árultatni.

— Darvasi János czipész-segéd, bizonyos tárgy átvétele végett, magán megbizás folytán kéretik szerkesztőségünkben megjelenni.

DÉLUTÁNI POSTA.

— Cettinye, aug. 18. (Hivatalos.) Miután a törökök főereje Vucidolnál megsemmisittetett, a montenegróiak helyzete oly kedvezővé lett, — hogy a fejedelem a főhadiszállást tegnap 10 zászlóaljjal Bielopavlicsba tehette át, azon czélból, hogy a montenegrói haderöt Albánia ellen, hol nagyobb török csapatok gyülekeznek, megerősitse. A Herczegovinában levő csapatok fölött a főparancsnokságot Vukotics Péter vajda vette át, ki Mukhtár pasa mozdulatait figyelemmel kisérendi, s föladata lesz a segélyül jövendő török csapatok törekvését meghiusitani.

Zára, aug. 18. A montenegrói fejedelem e hó 15-én elhagyta Gacskót egy hadsereggel s a határ felé nyomult Bielopavlovics irányában, melyet az oda vonuló török seregek fenyegetnek. A montenegrói seregek fölött a főparancsnokságot a fejedelem ipa, Vukotics Péter vette át.

Felelős szerkesztő: Szabó Antal.

Sürgöny!

Lipcse 1876. auguszt. 12.

Holvay Gyula urnak Debreczenben.

A lipcsei mütudományi társulat biráló bizottsága 15 versenyző családi varrógép kiállitói közül a legnagyobb dijat elismerő oklevelet aranyéremmel egyedül a New Yorki

Singer-féle varró-gép gyárnak

itélé legjobb szerkezeténél fogva, mint mely a legkitünőbb munkákat állitá elő.

Neidlinger G.
a new Yorki Singer-társulat főügynöke.

Az első debreczeni árverési intézetben

— e héten árverés nem tartathatván, — azonban árverésen kivül következő tárgyak kaphatók, u. m: arany, ezüst és gyémánt ékszerek, ezüst evő eszközök, arany és ezüst pénzek, arany és ezüst órák, fegyverek, revolverek, török, férfi és női ruhák, asztal és ágynemüek, stb.

HIRDETÉSEK.

Rott Lipót és Testvére Férfi divatterme. Czegléd-utcza 2. sz. a. ajánlja a n. érdemü közönségnek.

Legujabb divatu Férfi és gyermek kalapokat.

Férfi öltönyöket 12 frttól —
Férfi felöltőket (Havellock) 14 frttól —
Férfi „Menczikoff" 18 frt 50 kr (legujabb felöltő).
Gyermek öltönyöket 4 frttól —

Férfi és gyermek ingeket, u. m.
Chiffon és rumburgi vászonból, nemkülönben szines creton, Oxford- és Zephir szövetből mindig nagy választékban!

Legujabb divatu
Nyakkendőket,
gallérok és kézelőket, és még sok másféle uri divatczikkeket.

Ugyanott kapható:
egy férfi nyári öltöny 8 forint 50 kr.

Borsányi Viktor gazdasági gépész Debreczen, N.-Várad-utcza 2203.

Ajánlja saját készitményü s legczélszerübb szerkezetü **tengeri morzsolóit,** — Ströbel és Backer-féle **szelelő rostáit,** többféle **ekéit, boronáit s egyéb gazdasági gépeit.** Késziti mészárosok s szappanosok használatára rudas vagy kosaras

uj mérlegeket,

ésmindenféle régibb mérlegek törvényszerü átalakitását, javitását és meghitelesittetését eszközli.

Elvállal gépészi szakbavágó mindenféle munkákat, gép és kazán javitásokat a legjutányosabb áron.

211 sz. 10—10.

Kész törött festékek, száraz festékek mindenféle szinben,

len-firneisz, zinkweisz-firneisz, ausztriai és galicziai terpentin-olaj, tiszta gép-faolaj, tisztitott és napraforgó-olajok, damár, copál, terpentin, padozat, vas, bőr, és spiritus-lackok, politur, belga szekérkenőcs, gazdasági és kerti vetemény-magvak, füszer és gyarmatáruk, jutányos áron ajánltatnak.

Kacsó Ferencz,
füszer és festék üzletében.
Czeglédutcza elején a tak. pénz. háza alatt.

Ugyancsak itt van a részvény-kártyagyár raktára is.

96. sz. 1876. 20—20

Árverési hirdetés.

Debreczen város tulajdonához tartozó következő bérletek, u. m.: Savóskuti vendégfogadó, Pipagödrök, Bégány, Epreskerti s Nyulas csapszékek, külvásári két kőpincze, külső kóservendéglő, Elyzeum s magas csapszék és Cserepes csapszék bérbeadása felett e f. évi julius hó 10 kén és 13-án tartott közönséges árverés kivánt sikert nem eredményezvén: azok a f. évi angusztus hó 22 dik napján délelőtt 9 órakor, a városház nagytanácstermében, kiküldött tanácsnok Barcsay Istvánnál megtekinthető, s az Elyzeumra módositott feltételek mellett, — ujabban fognak árvereltetni, s arra a bérleni kivánók ezennel meghivatna.

Kelt sz. kir. Debreczen város gazdasági tanácsának 1876 jul. 21-én tartott nyilvános üléséből.

Boczkó Soma,
t. jegyző.

291 3—3.

5002. sz. 1876. 311 1—3

Építési árlejtési hirdetés!

Debreczen sz. kir. városában egy honvédlaktanya építésének elvállalására árlejtés fog tartatni.

Az előirányzott költség anyagokkal együtt 70.396 frt 67 kr.

Ezen épitkezés biztositására irásbeli, zárt ajánlatok elfogadása mellett szóbeli árlejtés fog tartatni folyó évi augusztus 31-én délelötti 9 órakor a városház nagytanácstermében, mely tárgyalásra az árlejteni kivánók ezennel meghivatnak.

Irásbeli zárt ajánlatok is elfogadtatnak, melyek jogérvényes alakban bélyegzetten és 5% bánompénzzel ellátva a polgármesteri hivatalhoz a fentirt határidöig benyujtandók.

A terv, költségvetés, és részletes árlejtési feltételek Debreczen város mérnöki hivatalánál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt sz. kir. Debreczen város gazd. tanácsának 1876. augusztus 16-án tartott üléséből.

Boczkó Soma,
t. jegyző.

II-od árverési hirdetmény.

Szombati István és neje Barna Mária csődhitelezöi választmánya részéről közhirré tétetik; miszerint a nevezettek csődtömegéhez tartozó debreczeni 3296. számu telekjegyzőkönyvben A I. 3543 és 7502. h. r. számok alatt foglalt, s leltárilag 18,000 frtra becsült czegléd-utczai 2597. sorszámu házastelek, s utána járó 11 hold 850 □ öl területü ondódi szántóföldjével, valamint ugyanazon telekjkvben A + 5673. h. r. sz. alatt irt két hold 232 □ öl területü épületes s leltárilag 5000 frtra becsült majorsági föld a f. évi julius hó 20-kán megtartott első árverésen el nem kelvén, azok, és pedig a házastelek **a folyó aug. hó 21-én d. e. 9,** — az esetleg 3 részre osztva eladható — majorsági föld pedig, **délután 3 órakor,** a helyszinén, alantirt tömeggondnok, s a kiküldött birósági tag közbejöttével megtartandó második árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-ja, vagyis a házra nézve 1800 frt, a majorsági földre nézve 500 frt, az árverelni szándékozók által, tömeggondnok kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok ezen második árverésen becsáron, vagy azon alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, éspedig a leütéstől számitva 1, 2 és 3 hónap alatt, az árverés napjától folyó 6% kamatokkal, alantirott tömeggondnok kezeihez befizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlannak, és pedig a háznak 14 nap alatt, a majorsági földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép, a csődválasztmány által fentartott és ujból kötött lakbéri szerződések reá ruháztatván, a tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog a választmány engedélye alapján telekkönyvileg bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átiratási kincstári dijjat és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adót és terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok a választmány határozata folytán, vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő, s csak egyszeri árverésen, becsáron alól is el fognak adatni.

7. Az eladásra kitett háznál és majorsági földön levő némely beruházás és felszerelés, mint külön leltározott ingóság, a vevő által a leltár szerinti becsértékben megtartható, különben ugyanakkor azonnali készpénz fizetés mellett elárverezendő lesz.

Kelt Debreczenben, a csődhitelezői választmánynak 1876. május 17-én tartott üléséből.

Hódy Gyula, tömeggondnok. **Vadon Sándor,** v. tag, s jegyző.

Laptulajdonos Molnár György. Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.